Súd:	Okresný súd Žilina
Spisová značka:	25C/76/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5120210682
Dátum vydania rozhodnutia:	18. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Drahomír Mrva
ECLI:	ECLI:SK:OSZA:2024:5120210682.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudcom JUDr. Drahomírom Mrvom, v právnej veci žalobcu: A. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/X, XXX XX E. F. G., občan SR, právne zastúpený: Advokátska kancelária BURIK s.r.o., IČO 52 804 364, Námestie Svetozára Hurbana Vajanského 2, 036 01 Martin, proti žalovanému: Slovenská republika – zastúpená Generálna prokuratúra SR, IČO: 00 166 481, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným trestným stíhaním vo výške 3.000,00 EUR s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom nemajetkovej ujmy sumu 3.000 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000 € od 27.08.2020 do zaplatenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou zo dňa 30.09.2020 domáhal súdneho výroku, ktorým súdnym výrokom by Okresný súd Žilina zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu:

a/ 2.311,51€ s príslušenstvom z titulu náhrady škody,
b/ 3.000€ s príslušenstvom z titulu nemajetkovej ujmy,
všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

2. Ako dôvod pre podanie žaloby žalobca uviedol, že voči žalobcovi bolo vedené trestné stíhanie, začaté uznesením Okresného riaditeľstva PZ Čadca, Obvodné oddelenie Kysucké Nové Mesto, ktoré trestné stíhanie bolo ukončené až oslobodzujúcim rozsudkom Okresného súdu Žilina, ktorého dôsledkom nezákonného vedenia trestného stíhania bola žalobcovi spôsobená jednak majetková ujma, ako škoda vo vyčíslenej výške 2.311,51€ a tiež aj nemajetková ujma, ktorú nemajetkovú ujmu žalobca vyčíslil na sumu 3.000 eur.

3. S poukazom na uvedenú skutočnosť žalobca podal na Okresný súd Žilina dňa 1.10.2020 žalobu, ktorou žalobou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia škody vo výške 2.311,51€ s príslušenstvom a nemajetkovej ujmy vo výške 3.000€ s príslušenstvom.

4. Žalovaný podaním vo veci v celom rozsahu nárok uplatnený žalobou neuznával, s poukazom na uvedené žiadal žalobu zamietnuť.
Podľa názoru žalovaného, neskoršie rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby nezakladá záver o tom, že uznesenie o vznesení obvinenia voči jeho osobe je nezákonné.

Poukazoval tiež na skutočnosť, že žalobca nepodal voči uzneseniu povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ Kysucké Nové Mesto sťažnosť, s poukazom na uvedené nie je možné uplatniť opísané nároky na súde, s odkazom na zákonné ustanovenie § 6 ods. 2/ zák. č. 514/2003 Z.z..
Žalovaný spochybňoval tiež vyčíslenie nároku náhrady škody ako vyúčtované úkony právnej služby.

5. Žalovaný poukazoval na ustanovenie § 8 ods. 6/ zák. č. 514/2003 Z.z. a zastával názor (rozšírený), že v prípade žalobcu, keď nepodal opravný prostriedok voči uzneseniu o začatí trestného stíhania a neoznačil v trestnom konaní osobu páchateľa, právo na náhradu škody žalobcovi nevzniklo.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, právneho zástupcu žalobcu, zástupcu žalovaného, svedkov E. B., H. B., oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Žilina č.k. 25C/76/2020 a pripojených spisov Okresného súdu Žilina 28T/30/2016, na základe súd čoho zistil nasledovný skutkový stav.

7. Uznesením OKRESNÉHO RIADITEĽSTVA POLICAJNÉHO ZBORU SR ČADCA, Obvodného oddelenia Policajného zboru Kysucké Nové Mesto pod č.k. ČVS: ORP-502/KM-CA-2015 zo dňa 16.06.2015, bolo voči osobe žalobcu vznesené obvinenie pre prečin „Ublíženia na zdraví“ podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin „Výtržníctvo“ podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, pretože na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že sa žalobca dopustil konania opísaného v uvedenom uznesení.
Predmetné uznesenie pod č.k. ČVS: ORP-502/KM-CA-2015 zo dňa 16.06.2015, bolo žalobcovi doručené dňa 30.6.2018.

8. Žalobca voči predmetnému uzneseniu nepodal opravný prostriedok (sťažnosť), podľa tvrdenia žalobcu z dôvodu, že je laik, nevedel, aké dôsledky to bude mať a bol v strese z toho, čo sa okolo neho dialo.

9. Dňa 13.1.2016 poverený príslušník OKRESNÉHO RIADITEĽSTVA POLICAJNÉHO ZBORU SR ČADCA, Obvodného oddelenia Policajného zboru Kysucké Nové Mesto pod č.k. ČVS: ORP-502/KM-CA-2015 zo dňa 11.1.2016, podal na Okresnú prokuratúru v Žiline NÁVRH NA PODANIE OBŽALOBY pre prv opísané skutky.

10. Prípravné konanie bolo zavŕšené podaním obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Žilina pod sp. zn. 4Pv/114/15-5511-15 dňa 11.03.2016, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. Zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. Zák., pre skutky podrobne opísaná v predmetnej obžalobe (výrok obžaloby).

11. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 28T/30/2016-185 zo dňa 10.8.2017 bol žalobca uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. Zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. Zák. za opísaný skutok v rozsudku a bol žalobcovi uložený peňažný trest vo výmere 500€, pre prípad zmarenia peňažného trestu bol uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace a iné.

12. Na základe odvolania žalobcu zo dňa 3.10.2017, bol vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu Žilina, uznesením Krajského súdu Žilina č.k. 1To/1214/2017-221 zo dňa 19.12.2017 zrušený a vrátený okresnému súdu, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

13. Následne rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 28T/30/2016-303 zo dňa 4.9.2018 bol žalobca spod obžaloby za skutok tam uvedený oslobodený.

14. Na základe odvolania Okresnej prokuratúry v Žiline zo dňa 31.10.2018 bol rozsudok Okresného súdu Žilina uznesením Krajského súdu Žilina č.k. 3To/88/2018-342 zo dňa 8.1.2019 zrušený a vrátený okresnému súdu aby vec znovu prejednal a rozhodol.

15. Naposledy rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 28T/30/2016-444 zo dňa 12.12.2019, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 13.12.2019, bol žalobca spod obžaloby o s l o b o d e n ý , nakoľko nebolo preukázané, že skutok, ktorý bol kladený žalobcovi za vinu spáchal žalobca.

16. S poukazom na vyššie uvedený oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Žilina, zaslal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu Generálnej prokuratúre SR písomné podanie zo dňa 24.2.2020, ktorým podaním sa žalobca domáhal zaplatenia:

škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vo výške 2.311,51€,
nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným trestným stíhaním vo výške 3.000€,

v zmysle § 15 a nasl. Zákona 514/2003 Z.z..

17. Podaním zo dňa 24.08.2020 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky oznámila žalobcovi, že nárok žalobcu neuspokojí.
Žalovaný zastával názor, že uznesenie o vznesení obvinenia, na ktorého vydanie boli v čase jeho vydania splnené podmienky, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné iba z dôvodu, že pravdepodobnosť zo spáchania trestného činu existujúca v čase jeho vydania, sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila a teda len samotné oslobodenie spod obžaloby nemôže byť dôvodom nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia. V tomto smere generálna prokuratúra odkázala na rozhodnutie ESĽP vo veci Lvarechov proti Českej republike.
Tiež poukazovala na skutočnosť, že žalobca nepodal proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť ako opravný prostriedok.
Popierala základ nároku nemajetkovej ujmy, ktorý je založený iba na subjektívnom tvrdení žalobcu nepodloženom dôkazmi a tento si žalobca vyčíslil podľa nepreskúmateľných kritérií.

18. S poukazom na neuspokojenie nároku žalobcu žalovaným, podal žalobca na Okresný súd Žilina dňa 01.10.2020 žalobu, ktorou žalobu sa domáhal náhrady:

a/ škody vo výške 2.311,51 eur s príslušenstvom,
b/ nemajetkovej ujmy vo výške 3.000 eur s príslušenstvom.

19. Uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 25C/76/2020-187 zo dňa 13.04.2022, v spojení s opravným Uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 25C/76/2020-188 zo dňa 22.04.2022, bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2.311,51 eur z titulu náhrady škody vylúčený na samostatné konanie.

20. Predmetom tohto konania zostal nárok žalobcu na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 3.000€ s príslušenstvom.

21. Svedkyňa E. B. (manželka žalobcu) na pojednávaní dňa 13.7.2022 uviedla, že jej manžel bol trestne stíhaný uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Čadci pod číslom tam uvedeným zo dňa 16.06.2015. Právnik manželovi povedal, že v prípade dokázania viny hrozí manželovi basa od polroka do 3 rokov. Tejto skutočnosti si bol vedomý jednak manžel a toho si bola vedomá aj svedkyňa.

22. Svedkyňa od samého začiatku vedela, že jej manžel uvedené nespáchal, ale manžel mal stále strach, že sa mu niečo stane, tak ako mu povedal advokát. Manželia sa kvôli večnému strachu a snahe jej manžela vyhýbať sa spoločenskému životu stále hádali.
Svedkyňa nevedela uviesť, prečo jej manžel nepodal sťažnosť proti uzneseniu o začatí trestného stíhania.

23. Manžel po tom, čo bolo začaté voči manželovi trestné stíhania a po tom, čo boli vykonávané procesné úkony zo strany polície bol vybraný v zamestnaní, mal ísť zaúčať do Mexika na 3 mesiace. Po fabrike bolo roznesené, že manžel je trestne stíhaný. Manžel nešiel do Mexika, lebo bol povinný podriadiť sa úkonom v rámci trestného konania.
Mal problém s jedným podriadeným ktorému nariaďoval prácu a ten podriadený mu povedal, že keď ho nebude rešpektovať, že či ho tiež zmláti. Toto je problém, ktorý mal manžel v zamestnaní. Trestné stíhanie, ktoré bolo vedené voči jej manželovi malo nepriaznivý vplyv na jeho psychiku, pretože sa bál nielen že príde o zamestnanie, ale takisto sa bál, že príde o rodinu, že ho opustím. Vedené trestné stíhanie voči manželovi zanechalo následky aj na psychike svedkyne, zvažovala, či ďalej s manželom alebo bez manžela.

24. Začaté trestné stíhanie a procesné úkony s tým súvisiace pokračujúce štyri a polroka poznačilo psychiku nielen manželovu, ale aj psychiku svedkyne, pretože prvé dva roky bola ochotná o predmetnom probléme sa rozprávať, ale ďalšie zostávajúce roky až do oslobodenia manžela odmietala s manželom najprv komunikovať o probléme a potom komunikovať vôbec.

25. Svedkyňa uviedla, že s manželom vedeli, kto spáchal uvedený trestný čin, ktorý bol kladený za vinu jej manželovi, bol to z rodiny E. G., o ktorom svedkyňa a aj jej manžel vedeli, že spôsobil následok, ktorý následok bol prisudzovaný za vinu v trestnom konaní jej manželovi. Vzhľadom k tomu, že boli medzi nimi vzťahy veľmi blízke, ani svedkyňa a ani jej manžel nechceli udať E. G..

26. Manžel hoci vedel, že to spáchal E. G., ktorý je jej manželovi veľmi blízky, manžel ho udať nechcel. Svedkyňa rozmýšľala nad tým, že by E. G. udala, nesúhlasila s postupom manžela, avšak manžel si trval na svojom, preto boli aj ďalšie hádky.

27. Po troch rokoch po tom, čo bol manžel stále podrobovaný procesným úkonom zo strany orgánov činných v trestnom konaní vyšla s pravdou von a povedala, kto ublížil na zdraví osobe, pre ktoré ublíženie na zdraví bol stíhaný jej manžel. Toto bol ďalší problém ich manželstva, lebo sa do toho svedkyňa starala. Tým, že udala pána E. G., E. G. nebol stíhaný, lebo to bolo premlčané. Rodina G. za to, že uviedla všetko na správnu mieru sa s nimi prestala rozprávať.
Pán G. z toho nič nemal a svedkyňa s manželom sa štyri a polroka vláčili po súdoch.

28. Čo sa týka rodiny Martikánovcov svedkyňa uviedla, že s tou rodinou po tom, čo sa stalo, prestali sa stýkať, pretože G. s nimi prerušili kontakt. Čo sa týka E. G., E. G. je o dva roky mladší od jej manžela. Aj napriek uvedenému vekovému rozdielu boli s rodinou E. G. ako rodina, hoci rodinní príbuzní nie sú, nemajú žiadne príbuzenské vzťahy.

29. Svedkyňa uviedla, že ona bola pri tom, keď došlo k uvedenému incidentu a mala priamu vedomosť z konfliktu, že manžel nebol účastný uvedeného útoku, kde došlo k spôsobenému následku, ktorý spôsobený následok bol kladený za vinu jej manželovi.

30. Návrh na rozvod nepodala, takisto nevyžiadala ani odbornú pomoc psychológa, ani psychiatria. Manžel sa bál, že sa pripletie pri možnej spoločenskej udalosti do nejakého problému, ktorý druhý problém sa pridruží a bude mať ďalšie vážne problémy ako má tento.

31. Kamaráti manžela s manželom neprerušili kontakty, akurát, že sa polarizovali vzťahy v okolí, že kamaráti E. G. prestali sa stýkať s jej manželom, ktorý manžel bol kamarát aj s kamarátmi E. G..
Svedkyňa uviedla, že pokiaľ sa vyjadrovala k odborným otázkam, vyjadrovala sa ako absolventka vysokej školy bezpečnostného manažmentu.

32. Svedkyňa H. B. (matka žalobcu) na pojednávaní dňa 13.7.2022 uviedla, že jej syn bol šesť rokov ženatý v čase, kedy bolo začaté trestné stíhanie voči osobe syna. Manželia boli ešte mladí, brali sa dvadsaťroční.

33. Každý jeden úkon kedy sa mal žalobca dostaviť či už na políciu, na prokuratúru alebo na súd, jej syn to veľmi nedobre znášal, mal s tým traumu. Táto trauma sa prenášala nielen naňho, ale aj na svedkyňu, na všetkých. Keď chodieval ku svedkyni, mnohokrát v súvislosti s týmto aj plakal, pretože mal strach, ako bude vedený jeho rodinný život ďalej, pretože mal ženu, malé dieťa a povedal, že pokiaľ by bol uznaný vinným alebo by mal iné problémy v súvislosti s trestným stíhaním, mohol by prísť o zamestnanie a že by mohol mať nielen rodinné problémy, ale aj problémy ekonomické.

34. Pokiaľ by syn prišiel o prácu, svedkyňa má minimálnu mzdu, manžel je invalidný dôchodca, neboli by dokázali v prípade straty zamestnania mladej rodine pomôcť a báli sa aj o dôsledok týmto spôsobený. Syn má malý domček, resp. zdedili starší domček, tento domček chceli opraviť a v súvislosti s nevyhnutnou rekonštrukciou syn chcel predmetný dom zrekonštruovať a na uvedenú rekonštrukciu si chcel brať úver. Vzhľadom k tomu, že bol trestne stíhaný, nevedel ako bude ďalej v zamestnaní, uvedený úver si nebral a s poukazom na uvedené nechcel ísť do risku, že by prišiel o zamestnanie a nemal by z čoho úver splácať.

35. Syn mal ísť do Mexika na zaučenie, Keby bol išiel do Mexika, bol by si prilepšil, bol by získal nejaké finančné prostriedky. Keďže sa v robote rozšírilo, že je trestne stíhaný, zamestnávateľ následne prehodnotil osobu, ktorá mala ísť na zaučenie do Mexika a miesto neho išiel iný chalan.

36. Čo sa týka osoby E. G., ktorý zbil toho človeka, kvôli čomu bol trestne stíhaný syn, jej syn bol za rodinou E. G., aby to upravili, dali na poriadok, aby nebol nedôvodne stíhaný jej syn za to, že to nespáchal. Rodina E. G. povedala, že si to majú urobiť medzi sebou, vyriešiť medzi sebou a napriek tomu, že jej syn uvedené nespáchal, v širokom okolí je stále aj napriek tejto skutočnosti považovaný za vyvrheľa.

37. Čo sa týka vzťahov medzi svedkyňou a jej synom, tieto vzťahy sa nezhoršili, svedkyňa má svojho syna rada, do tohto si trestné stíhanie vniesť nenechala. Okrem rodiny Martikánovcov prerušili kontakty s jej synom aj niektorí kamaráti, ktorí poznajú obidvoch, konkrétne uviesť nevedela.

38. Svedkyňa uviedla, že jej syn dobre vedel, že uvedený skutok spáchal E. G., ale nechcel udať svojho bratranca, pretože boli dobrí kamaráti a rodina.
Predmetné chcela ísť povedať pred vyšetrovateľa jej nevesta, avšak nikto nevestu nepredvolal do trestného stíhania. Až potom, čo súd opakovane zrušil rozsudok Okresného súdu Žilina bola vypočutá nevesta, ktorá udala E. G. a po štyri a polroku bolo trestné stíhanie zastavené a oslobodený jej syn.

39. Vo veci uplatneného nároku žalobcu vo veci zaplatenia 3.000€ s príslušenstvom z dôvodu nemajetkovej ujmy rozhodol Okresný súd Žilina rozsudkom Okresného súdu Žilina pod č.k. 25C/76/2020-240 zo dňa 13.7.2022, ktorým rozsudkom nárok žalobcu zamietol.

40. Okresný súd Žilina zastával názor, že pokiaľ žalobca v trestnom konaní nepodal sťažnosť proti uzneseniu o začatí trestného stíhania, naviac neidentifikoval pri výsluchoch známeho a skutočného páchateľa trestného činu, ktorý trestný čin mu bol kladený za vinu, nie je možné priznať žalobcovi uplatnený nárok v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z.

41. Voči predmetnému rozsudku Okresného súdu Žilina podal žalobca odvolanie dňa 26.8.2022.

42. Na základe odvolania žalobcu, Krajský súd v Žiline uznesením Krajského súdu v Žiline pod č.k. 11Co/46/2023-314 zo dňa 26.3.2024 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil Okresnému súdu v Žiline na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

43. Krajský súd v Žiline svoje zrušujúce uznesenie zdôvodnil z odkazom na rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR, sp. Zn. 1VCdo/2/2022 zo dňa 24.10.2022, ktorý senát zjednotil, že splnenie podmienky podať riadny opravný prostriedok v zmysle § 6 ods. 2/ zák. č. 514/20032 sa nevyžaduje, ak bol žalobca v trestnom konaní spod obžaloby oslobodený.

38. Podľa § 1 zák. č. 514/2003 Z.z. tento zákon upravuje
a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

39. Podľa § 2 zák. č. 514/2003 Z.z. a účely tohto zákona
a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,
b) orgán verejnej moci je
1. štátny orgán,
2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

40. Podľa § 3 ods. 1/ písm. a/ zák. č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok
ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím.

41. Podľa § 4 ods. 1/,2/ a 3/ zák. č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu
a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak
1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)
b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, 3) a
1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,
c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní spôsobil škodu vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy, 3) a
1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
2. vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,
d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,
e) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,
f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,
g) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,
h) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
j) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
k) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
l) Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,
m) orgán príslušný podľa podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.
Ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.
Ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

42. Podľa § 5 ods. 1/,2/ a 3/ zák. č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej

nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.
Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.
Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

43. Podľa § 6 ods. 1/,2/ zák. č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.
Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

45. Podľa § 8 ods. 6/ písm. a/ zák. č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody nevznikne
a) ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama,

44. Podľa § 15 ods. 1/,2/ zák. č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.
Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

45. Podľa 17 ods. 1/,2/,3/ a 4/ zák. č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)
V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.
Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.
Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu 8a).

46. Ako je vyššie uvedené, uznesením OKRESNÉHO RIADITEĽSTVA POLICAJNÉHO ZBORU SR ČADCA, Obvodného oddelenia Policajného zboru Kysucké Nové Mesto pod č.k. ČVS: ORP-502/KM-CA-2015 zo dňa 16.06.2015, bolo voči osobe žalobcu vznesené obvinenie pre:

a/ prečin „Ublíženia na zdraví“ podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a
b/ prečin „Výtržníctva“ podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona,
pretože na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že sa žalobca dopustil konania opísaného v uvedenom uznesení.

47. Predmetné uznesenie pod č.k. ČVS: ORP-502/KM-CA-2015 zo dňa 16.06.2015, bolo žalobcovi doručené dňa 30.6.2018.

48. K veci súd uvádza, že:

a/ žalobca voči vyššie uvedenému uzneseniu nepodal opravný prostriedok (sťažnosť), podľa tvrdenia žalobcu z dôvodu, že je laik, nevedel, aké dôsledky to bude mať a bol v strese z toho, čo sa okolo neho dialo.

b/ žalobca od samého začiatku vedel, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu spáchal jeho známy/ kamarát E. G. (ktorý nebol blízkou osobou), ktorú osobu páchateľa žalobca dobre poznal a aj napriek uvedenému neuviedol v rámci trestného konania túto osobu páchateľa z neznámeho dôvodu (resp. z dôvodu, že osobu E. G. ako kamaráta nechcel udať).

49. Voči žalobcovi bolo vedené trestné stíhanie viac ako 4 a pol roka, a až rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 28T/30/2016-444 zo dňa 12.12.2019, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 13.12.2019 (po 4 a pol roku) bol žalobca spod obžaloby o s l o b o d e n ý .

50. Vychádzajúc s obsahu uvedeného zákona č. 514/2003 Z.z., zákon vo svojom texte vyslovene uvádza, že štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, pričom výkonom verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, kde v konkrétnom prípade štát zodpovedá za rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, ktorým je štátny orgán alebo orgán územnej samosprávy.

51. S poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá škoda bola spôsobená orgánom verejnej moci okrem iného, aj nezákonným rozhodnutím (§ 3 ods. 1/ písm. a/ zákona).

52. S poukazom na takto koncipovaný text zák. č. 514/2003 Z.z., po zrekapitulovaní opísaného skutkového stavu je potrebné konštatovať, že vzhľadom na:

rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 28T/30/2016-444 zo dňa 12.12.2019, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 13.12.2019 (po 4 a pol roku), bol žalobca spod obžaloby o s l o b o d e n ý ,

je uznesenie OKRESNÉHO RIADITEĽSTVA POLICAJNÉHO ZBORU SR ČADCA, Obvodného oddelenia Policajného zboru Kysucké Nové Mesto pod č.k. ČVS: ORP-502/KM-CA-2015 zo dňa 16.06.2015, ktorým bolo voči osobe žalobcu vznesené obvinenie pre prečin „Ublíženia na zdraví“ podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin „Výtržníctvo“ podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona,

- n e z á k o n n ý m r o z h o d n u t í m,

53. Vychádzajúc z vyššie opísaného skutkového stavu súd konštatuje, že nárok na náhradu škody (majetkovej nemajetkovej ujmy) spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania (ktoré neskončilo právoplatným odsúdením) predpokladá skutočnosť, že trestné stíhanie bolo voči osobe žalobcu (obžalovanému) zastavené alebo že bol spod obžaloby oslobodený.

Inak povedané, že za ústavne komfortný treba považovať výklad, podľa ktorého výkladu v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, je rozhodujúci výsledok trestného konania.

54. Ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania treba hľadať nielen v ustanovení čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, ale aj vo všeobecnej rovine, predovšetkým v čl. 1 ods. 1 tohto základného zákona, teda v princípoch materiálneho právneho štátu.

55. Ak má byť štát naozaj považovaný za materiálny právny štát (s odkazom na takto koncipovanú právnu normu,), musí štát niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktoré priamo zasiahli do práv jednotlivca.
Nie je možné prehliadnuť, že štát nemá slobodnú vôľu a je povinný striktne dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii.

56. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv občanov.
V takejto situácii nie je rozhodné, ako v takejto situácii orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo.

57. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zák. č. 514/2003 Z.z., účinného do 1. júla 2004.
Súdna judikatúra dôvodí, že zmyslom právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu je, aby každá majetková ujma spôsobená nezákonným rozhodnutím alebo nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odčinená.

58. Ako je vyššie uvedené, rozhodným meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.
Tieto závery prijaté v čase platnosti ešte zák. č. 58/1969 Zb. sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné.

59. Ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má aj (nielen) v prípade žalobcu, pri splnení ďalších zákonných predpokladov podľa terajšej právnej úpravy zásadne právo na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania.

60. V týchto súvislostiach je potrebné zdôrazniť, že akékoľvek trestné stíhanie (v rámci tohto trestného stíhania prípadný/možný aj výkon väzby) predstavujú vážny zásah do osobnej slobody jednotlivca (v tom - ktorom momente) a následne tiež vyvolávajú aj ďalšie negatívne dopady na osobný život a životný osud trestne stíhanej osoby, zasahujú do súkromného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti.
Môžeme povedať, že trestné stíhanie je spôsobilé porušiť aj právo na rešpektovanie a ochranu súkromného a rodinného života, dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti tak, ako to zaručuje článok 19 ods. 1/ a 2/ Ústavy SR.
Je celkom nepochybné, že trestné stíhanie, ktoré bolo realizované v rozpore so zákonom, resp. ústavným poriadkom, je spôsobilé vyvolať vedľa vzniku materiálnej škody aj vznik nemateriálnej ujmy, vo sfére osobnostných práv.

61. Podanou žalobou sa žalobca domáhal voči Slovenskej republike v zast. Generálna prokuratúra SR náhrady škody, spôsobenej vyššie uvedeným nezákonným rozhodnutím.

62. Opätovne je potrebné vychádzať z vyššie uvedeného skutkového stavu, pri ustálení orgánu konajúceho v mene štátu v zmysle § 4 ods. 1/ a 2/ zák. č. 514/2003 Z.z..
Súd zastáva názor, že pokiaľ sa jedná o nezákonné rozhodnutie štátneho orgánu v štádiu, kedy nedošlo k právoplatnému odsúdeniu žalobcu, (aj keď prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ, pretože nebola podaná) a podal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu,

- orgánom konajúcim v mene štátu vo veci náhrady škody je v zmysle § 4 ods. 1/ písm. f/ zák. č. 514/2003 Z.z. žalovaný subjekt zastupujúci Slovenskú republiku - Generálna prokuratúra SR, čo v tomto štádiu konania nie je už sporné.

63. Vychádzajúc zo zákonného ustanovenia § 15 a nasl. zák. č. 514/2003 Z.z. je potrebné ďalej uviesť, že listom zo dňa 24.2.2020 požiadal žalobca Generálnu prokuratúru SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, spôsobenej nezákonným rozhodnutím (náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy).

Na uvedenú žiadosť reagovala Generálna prokuratúra SR listom zo dňa 24.8.2020, ktorým listom oznámila žalobcovi, že nárok žalobcu neuspokojí, čo však znamená, že žiadosť bola prerokovaná, avšak bez uspokojenia nároku žalobcu.

64. Žalobca bol povinný v konaní preukázať:
A/ existenciu nezákonného rozhodnutia,
B/ uplatňovanú ujmu vyjadriteľnú v peniazoch vo výške 3000€,
C/ príčinná súvislosť medzi ujmou a nezákonným rozhodnutím.

V tomto konaní bola žalobcom uplatňovaná nemajetková ujma vyčíslená žalobcom vo výške 3.000€.

65. Ako je už vyššie mnohokrát uvedené, z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že:

uznesenie OKRESNÉHO RIADITEĽSTVA POLICAJNÉHO ZBORU SR ČADCA, Obvodného oddelenia Policajného zboru Kysucké Nové Mesto pod č.k. ČVS: ORP-502/KM-CA-2015 zo dňa 16.06.2015, ktorým bolo voči osobe žalobcu vznesené obvinenie pre prečin „Ublíženia na zdraví“ podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin „Výtržníctvo“ podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona,

- je n e z á k o n n ý m r o z h o d n u t í m,

V súvislosti s uvedeným konštatovaním súdu je však žalobca povinný preukázať, že žalobcovi vznikla nemajetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, v zmysle § 17 ods. 2/,3/ zák. č. 514/2003 Z.z., ktorá nemajetková ujma bola uplatnená žalobcom žalobou.

Súd zastáva názor s poukazom na žalobcom preukázaný následok, že samotné konštatovanie porušenia práva v prípade žalobcu, z dôvodu spôsobeného následku nezákonným rozhodnutím nie je dostatočným zadosťučinením.

VÝŠKA NEMAJETKOVEJ UJMY:

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia, ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu 8a).

66. Na preukázanie nemajetkovej ujmy v peniazoch (a preukázanie jej výšky) bol vo veci vypočutý žalobca a okrem výpovede žalobcu boli vo veci vypočutí aj svedkovia E. B. (manželka žalobcu) a H. B. (matka žalobcu), ktorí svedkovia boli riadne súdom poučení v zmysle zákona (Covilného sporového poriadku).

67. Žalobca výšku nemajetkovej ujmy v sume 3.000€ žiadal priznať s poukazom na § 17 ods. 3/ zák. č. 514/2003 Z.z. z nižšie uvedených dôvodov.

68. Voči osobe žalobcu bolo vedené trestné stíhanie štyri a pol roka, ktoré trestné stíhanie neskočilo právoplatným odsúdením žalobcu A. B. (čo v konaní nebolo sporné).
Dĺžka takto vedeného trestného stíhania predstavovala viac jako 4 roky (od 16.6.2015 do 13.12.2019), čo tiež v konaní nie je sporné.

69. K osobe žalobcu je potrebné uviesť, že trestné stíhanie voči osobe žalobcu bolo začaté v čase, kedy žalobca dosiahol vek 27 rokov, bol čerstvo ženatý (6 rokov), z manželstva pochádzalo jedno dieta a druhé dieta bolo na ceste (manželka bola tehotná).

70. Žalobca do začatia trestného stíhania viedol život bezúhonného občana, ktorá skutočnosť nie je sporná.

71. Uznesením OKRESNÉHO RIADITEĽSTVA POLICAJNÉHO ZBORU SR ČADCA, Obvodného oddelenia Policajného zboru Kysucké Nové Mesto pod č.k. ČVS: ORP-502/KM-CA-2015 zo dňa 16.06.2015, bolo voči osobe žalobcu vznesené obvinenie pre:

a/ prečin „Ublíženia na zdraví“ podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a
b/ prečin „Výtržníctvo“ podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona,

na základe ktorej právnej kvalifikácie hrozil žalobcovi, dovtedy bezúhonnému občanovi trest od 6 mesiacov až do 3 rokov (aj možné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody), ktorý skutok sa mal stať dňa 26.4.2015, kedy poškodený nedokázal jednoznačne identifikovať osobu, ktorá ho napadla.

72. Možná hrozba uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody vyvolávala v osobe žalobcu strach, tiež strach z odlúčenia od rodiny (z dôvodu možného uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody za skutky, ktoré nespáchal) a z uvedeného odlúčenia strach so straty rodiny (možného rozvodu manželstva), tiež narušenie psychiky žalobcu, ktoré zle znášala aj manželka žalobcu (čo malo za následok vznik nedorozumení v rodine).

73. Ďalej je potrebné poukázať na dobré zamestnanie žalobcu v spoločnosti Scheffer, s.r.o. (vo vedúcej pozícii) a v súvislosti s trestným stíhaním možnú stratu dobrého zamestnania (zvlášť na Kysuciach) a s tým súvisiacu stratu príjmu, čoho dôsledkom je strata možnosti uživiť mladú rodinu (seba, ženu a deti).

74. Skutočnosti týkajúce sa vedenia trestného stíhania voči osobe žalobcu, žalobca musel vysvetľovať aj v zamestnaní a to z dôvodu strachu o stratu zamestnania (kvôli rôznym rečiam v zamestaní),

75. Hoci bol žalobca kandidátom na zaškolenie zamestnancov do novej fabriky do Mexika, z dôvodu trestného stíhania a nutnosti podriadenia sa úkonom v trestnom konaní nemohol prijať lukratívnu ponuku zamestnávateľa.

76. Na základe vedeného trestného stíhania stratil žalobca možnosť nadštardného príjmu počas zaškolovania - pobytu v Mexiku (a tým aj možnosť rekonštrukcie starého rodinného domu).

77. Žalobca z dôvodu trvania trestného stíhania viac jako 4 roky sa vyhýbal akýmkoľvek spoločenským podujatiam, pretože mal strach, že ako v tomto prípade, bude opätovne „navlečený“ ešte do nejakého iného trestného stíhania a na základe aj ďalšieho trestného stíhania skončí žalobca vo výkone trestu odňatia slobody.

78. K trestnému stíhaniu žalobca uviedol, že viac ako štyri roky trvania trestného stíhania navrhoval žalobca dôkazy, orgány činné v trestnom konaní neboli ochotné vykonať ním navrhované dôkazy preukazujúce jeho nevinu, za takejto situácie sa cítil jako stíhaná osoba bezmocný.

79. Z dôvodu trestného stíhania voči osobe žalobcu, si verejnost držala od žalobcu „dištanc“.

80. S poukazom na vyššie uvedené skutočosti (následok spôsobený žalobcovi trestným stíhaním) si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu škody vo výške 3.000€.

81. Pokiaľ vychádzame z opísaného dôsledku spôsobeného trestným stíhaním v trvaní viac ako štyri roky, dôsledku preukázaného výpoveďou samotného žalobcu, tiež dôsledku preukázaného výsluchom svedkov (manželky a matky poškodeného, ktoré osoby vypovedali po zákonom poučení súdom), mal súd preukázané vyššie uvedené skutočnosti, sú podkladom pre priznanie nároku s poukazom na § 17 ods. 3/ zák. č. 514/2003 Z.z..

82. K obrane žalobcu v trestnom konaní je potrebné ďalej tiež uviesť, že žalobca mohol, no nemusel oznámiť osobu páchateľa trestného činu/skutku, ktorý skutok bol žalobcovi kladený za vinu.
Spôsob obrany v trestnom konaní ktorý zvolil žalobca zákon nevylučuje a nemôže byť zvolený spôsob obrany obvineného/obžalovaného na ťarchu žalobcu, zvlášť pri dĺžke trestného stíhania viac jako 4 roky, predpokladajúc profesionalitu orgánov činných v trestnom konaní, poznajúc možnosť dôsledku takto vedeného trestného stíhania.

83. Tvrdenie žalovaného o spoluzavinení na trestnom stíhaní a nepriznanie náhrady škody s odkazom na ust. §-u 8 ods. 6 písm. a/ zák. č. 514/2003 Z.z (ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama), v tomto konaní nemôže podľa názoru súdu byť aplikované v prípade žalobcu, pretože v prípade žalobcu si žalobca neuplatňuje nárok z uloženého trestu, ochranného opatrenia a ani väzby.

84. S poukazom na vyššie uvedený skutkový stav, preukázaný dôsledok v konaní, dôvody pre priznanie spôsobu a rozsahu náhrady škody uvedené § 17 ods. 1/,2/,3/ a 4/ zák. č. 514/2003 Z.z. Okresný súd Žilina rozhodol tak, jako je uvedené vo výroku rozsudku a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.000€ do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

85. Podľa § 517 ods. 1/,2/ OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

86. S poukazom na omeškanie žalovaného súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne s priznanej sumy 3.000€ tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Omeškanie dlžníka súd s poukazom na písomnú Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 24.2.2020 doručenú žalovanému, a nepriznanie nároku listom žalovaného zo dňa 24.8.2020 a márne uplynutie lehoty na uspokojenie uplatněného nároku.

87. Podľa § 255 ods. 1/,2/ CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.
Podľa § 262 ods. 1/,2/ a 3/ CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

88. S poukazom na vyššie uvedený úspech v konaní žalobcu v rozsahu 90 %, súd o trovách konania rozhodol tak, že priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 90 % tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).